

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1105/2021
18.03.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Новица Јевтић адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Небојша Божовић адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1907/20 од 22.10.2020. године, у седници већа одржаној дана 18.03.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УКИДА СЕ решење Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1907/20 од 22.10.2020. године и предмет **ВРАЋА** другостепеном суду на поновно одлучивање о жалбама странака.

Образложење

Решењем Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1907/20 од 22.10.2020. године, укинута је пресуда Основног суда у Параћину П 144/20 од 10.03.2020. године и пресуђено тако што је усвојен приговор пресуђене ствари тужене ББ из ... и тужба тужиоца АА одбачена (тачка 1), а тужилац обавезан да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 550.560,00 динара у року од 15 дана од дана пријема писаног отправака решења под претњом извршења (тачка 2).

Против правноснажног решења донетог у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Тужена је поднела одговор на ревизију.

Одлучујући о изјављеној ревизији, на основу члана 403. став 2. тачка 3, члана 408. и члана 420. став 1. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да је тужиочева ревизија основана.

Тужилац је поднетом тужбом тражио накнаду материјалне штете на подрумском простору у породичној стамбеној згради на парцели ... КО ... (објекат означен у катастру непокретности бројем 1), који се састоји од засебног улаза на јужној страни зграде и једне засебне просторије истог објекта, као и на помоћној згради на истој парцели (објекат означен у катастру непокретности бројем 3). У тужби је тврдио

да је штета чију накнаду тражи настала зато што су тужена и њен сада покојни супруг АА на суседној парцели изградили објекте на непрописној удаљености од његових објеката и извршили насипање земље, услед чега је дошло до константног влажења тла што је последично довело до урушавања и оштећења његових објеката.

Тужена је, позивајући се на правноснажну пресуду истог првостепеног суда П 664/12 од 16.11.2012. године, истакла приговор правноснажно пресуђене ствари.

Првостепени суд је одлучио о основаности тужбеног захтева, оценивши неоснованим истакнути приговор правноснажно пресуђене ствари, са образложењем да између ове и раније правноснажно окончане парнице нема идентитета странака ни идентитета чињеничног основа и предмета спора. По схватању тог суда, тужени у ранијој правноснажној окончаној парници био је сада покојни АА а у овој парници његова супруга - законска наследница, која чињеница нема значаја за постојање страначког идентитета између ових парница, а поднетом тужбом тужилац тражи накнаду штете насталу на помоћном објекту док је у ранијој парници захтевао накнаду штете која је настала само на спољашњем зиду тог објекта.

Другостепени суд је, одлучујући о жалбама странака, закључио да постоји правноснажно пресуђена ствар и зато одбацио тужбу. По налажењу тог суда, између истих странака - тужиоца и правног претходника тужене, вођена је и правноснажно окончана парница у којој је пресуђено у погледу узрока који треба бити отклоњен како би се отклонила постојећа и спречила будућа штета на тужиочевим објектима. Због тога другостепени суд сматра да се ради о истом животном догађају и да постоји садржајни идентитет изреке побијане првостепене пресуде и правноснажне пресуде П 664/12 од 16.11.2012. године, односно да је основаност захтева из ове парнице исцрпљена захтевом из правноснажно окончане парнице јер је тужилац на основу те пресуде могао тражити од тужене и њеног правног претходника да отклоне узрок штете и тако спречио сваку будућу, па и тражену штету.

По налажењу Врховног касационог суда, основано се наводима ревизије којима се оспорава став другостепеног суда о постојању правноснажно пресуђене ствари, указује на учињену битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. у вези члана 359. став 2. ЗПП.

Одредбом члана 359. став 2. ЗПП прописано је да суд током целог поступка по службеној дужности пази да ли је ствар правноснажно пресуђена, и ако утврди да је парница покренута о захтеву о коме је већ правноснажно одлучено, одбациће тужбу.

Границе правноснажности одређују се субјективно - у односу на лица на која се односи правноснажна одлука, објективно - у односу на предмет одлучивања и временски - с`обзиром на време мерадавно за пресуђење.

Правноснажна пресуда делује само између странака, али по природи ствари односи се и на њихове универзалне сукцесоре. С`тога, између ове парнице у којој је тужени универзални сукцесор туженог из раније правноснажно окончане парнице постоји идентитет странака. Међутим, између тих парница не постоји идентитет у погледу предмета спора. Правноснажном пресудом П 664/12 од 16.11.2012. године одлучено је о захтеву тужиоца за накнаду штете на помоћном објекту (у катастру непокретности означен као објекат број 3), настале урушавањем зида тог објекта према

парцели тужене, а у овој парници се поред штете на том објекту настале након доношења наведене пресуде (због неизвршења обавезе туженог да отклони узрок штете) тражи и штета на подрумским просторијама у породичној стамбеној згради (у катастру непокретности означена као објекат број 1) која није тражена у претходној правноснажно окончаној парници.

Постојање правноснажне пресуде којом је правном претходнику тужене наложено да отклони узрок штете на тужиочевим објектима и на основу које је тужилац могао тражити извршење (извршни поступак је покренут) није од утицаја на основаност приговора правноснажно пресуђене ствари, нити та пресуда искључује право тужиоца да у новој парници тражи накнаду штете, настале управо зато што није отклоњен њен узрок.

Из наведених разлога другостепено решење је морало бити укинато у целости и предмет враћен другостепеном суду на поновно одлучивање о изјављеним жалбама.

У поновном поступку другостепени суд ће, имајући изложено у виду, поново оценити жалбене наводе тужене о постојању правноснажно пресуђене ствари којима се указује на учињену битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 10. ЗПП, као и све друге наводе жалбе који у побијаној одлуци нису цењени, а затим о жалбама странака донети закониту одлуку.

Сходно изложеном, на основу члана 415. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић